О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 27346

гр. София, 07.07.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 59 състав,** в закрито заседание на 07.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **5691** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 203 АПК, вр. чл.1, ал.2 от ЗОДОВ.

Производството по делото е образувано по подадена искова молба от А. К. Т., с ЕГН [ЕГН], от [населено място], срещу Висш съдебен съвет, с която моли съда да осъди ответника да му заплати сумата от 15 000 евро, представляваща претърпени от ищеца имуществени вреди, от незаконосъобразността на три решения на ПК към ВСС /мълчалив отказ, решение по т.5.4/06.03.2024 г. по протокол № 9/06.03.2024 г. и по т.1.4. по протокол № 27/30.07.2025 г./, отменени съответно с влезли в сила съдебни решения - № 7084/25.06.2025 г. по адм.д. № 3072/2024 г. на ВАС и № 12417/03.12.2025 г. по адм.д. № 8011/2025 г. на ВАС, определени като разликата между месечното трудово възнаграждение, получено от ищцата като прокурор в СГП и възнаграждението като прокурор във ВКП, сумата от 500 евро, представлява лихва върху главницата, считано от падежа на всяко месечно трудово възнаграждение /30 число на месеца/ до подаване на исковата молба, както и сумата от 3 000 евро, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от отмяната на посочените решения, изразяващи се в преживян стрес, отразил се на здравето на ищцата, намаляване на самочувствието и професионалното удовлетворение, за периода от 06.03.2024 г. до 23.03.2026 г., ведно със законната лихва върху двете главници, до окончателното изплащане на сумите.

В исковата молба са изложени подробни съображения за основателността й, като се моли за уважаването й и осъждане на ответника.

Към исковата молба са приложени писмени доказателства, които моли да бъдат приети.

Направено е доказателствено искане за приобщаване на адм.д. № 3072/2024 г., № 8011/2025 г. и № 38/2026 г. и трите по описа на ВАС, за допускане при режим на довеждане на двама свидетели, с които да бъдат доказани неимуществените вреди, претърпени от ищеца, чиито имена ще посочи в съдебно заседание, както и искане за допускане на счетоводна експертиза, която да установи точния размер на имуществените вреди.

Ответникът, Висшия съдебен съвет, чрез процесуалния си представител юк А., е депозирала отговор на исковата молба, с който я оспорва като неоснователна. Моли за отхвърляне на иска.

Претендира разноските по делото.
Към отговора на исковата молба са представени писмени доказателства.
Не са направени доказателствени искания.

След преценка на доказателствата по делото от фактическа страна, съдът намира следното:
Приложените към исковата молба и отговора на исковата молба писмени документи са допустими и следва да бъдат приети като доказателства по делото.
Основателно е искането на ищеца за приобщаване на адм.д. № 3072/2024 г., № 8011/2025 г. и двете по описа на ВАС, тъй като именно по тези дела са постановени решенията, с които са отменени актовете, от които се претендира да са претърпени вредите. Основателно е и искането за разпит на свидетелите, тъй като с техните показания се цели да се установят претърпените неимуществени вреди. Основателно е искането и за допускане на съдебно-счетоводна експертиза, която е необходима за доказване на иска по размер.
Адм.д. № 38/2026 г. по описа на ВАС, съдът намира за неотносимо към предмета на делото, доколкото не се претендира обезщетение въз основа на отмяната на административния акт с определението по това дело.
Съдът, след като констатира, че предявения иск е допустими и редовен, и след осъществяване на процедурата по чл. 131 от ГПК, както и с оглед на направените от страните доказателствени искания, и на основание чл. 140 ГПК.

О П Р Е Д Е Л И:

СЪОБЩАВА на страните проекто-доклад по делото:
Производството по делото е образувано по подадена искова молба от А. К. Т., с ЕГН [ЕГН], от [населено място], срещу Висш съдебен съвет, с която моли съда да осъди ответника да му заплати сумата от 15 000 евро, представляваща претърпени от ищеца имуществени вреди, от незаконосъобразността на две решения на ПК към ВСС /решение по т.5.4/06.03.2024 г. по протокол № 9/06.03.2024 г. и по т.1.4. по протокол № 27/30.07.2025 г./, отменени съответно с влезли в сила съдебни решения - № 7084/25.06.2025 г. по адм.д. № 3072/2024 г. на ВАС и № 12417/03.12.2025 г. по адм.д. № 8011/2025 г. на ВАС, определени като разликата между месечното трудово възнаграждение, получено от ищцата като прокурор в СГП и възнаграждението като прокурор във ВКП, сумата от 500 евро, представлява лихва върху главницата, считано от падежа на всяко месечно трудово възнаграждение /30 число на месеца/ до подаване на исковата молба, както и сумата от 3 000 евро, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от отмяната на посочените решения, изразяващи се в преживян стрес, отразил се на здравето на ищцата, намаляване на самочувствието и професионалното удовлетворение, за периода от 06.03.2024 г. до 23.03.2026 г., ведно със законната лихва върху двете главници, до окончателното изплащане на сумите.
В исковата молба са изложени подробни съображения за основателността й. Посочва се, че участвала в конкурс за повишаване за длъжността „прокурор“ във Върховна административна прокуратура. Със заявление вх. ВСС- 718/15.01.2024 г. поискала от прокурорската колегия на Висш съдебен съвет (ПК на ВСС) да я назначи на длъжността, но с решение от 06.03.2024 г. изрично й било отказано. С влязло в сила решение № 7084/25.06.2025 г. по адм. д. № 3072/2024 г. по описа на ВАС били отменени мълчалив и изричен отказ, обективиран в решение по т.5.4/06.03.2024 г. по протокол № 9 от заседание на ПК на ВСС за назначаването й на длъжност „прокурор във ВКП“, а с влязло в сила решение № 12417/03.12.2025 г. по адм.д. № 8011/2025 г. на

ВАС била обявена нищожността на повторен отказ на ПК на ВСС да я назначи на длъжността. В крайна сметка, ПК на ВСС постановила решение, с което била назначена на длъжността, като считано от 23.03.2026 г. встъпила в длъжност „прокурор във ВКП“, което е повече от 2 години след първия незаконосъобразен отказ. По този начин нямала възможност да получава възнаграждение за по-високата длъжност. Разликата във възнаграждението на заеманата до 23.03.2026 г. длъжност „прокурор в СГП“ и длъжността „прокурор във ВКП“ счита за имуществена вреда, която е в пряка причинно-следствена връзка с незаконосъобразните и нищожни актове на ПК на ВСС, с които били постановени откази да бъда назначена. Единствено за периода, в който е била командирована във ВКП /06.03.2024 г .- 30.06.2024 г. и 01.04.2025 г.-30.09.2025 г./ е получавала по-високото възнаграждение.

От незаконосъобразните и нищожни актове на ПК на ВСС са й причинени и неимуществени вреди, които се изразяват в причинения й неимоверен стрес и разстройство на здравето. В продължение на 2 години водила три съдебни производства. Най-силният стрес преживяла след повторния (нищожен) отказ, обективиран с решение по т. 1.4 по протокол 27/30.07.2025 г. от заседание на ПК на ВСС, тъй като тогава разбрала, че за членовете на ПК на ВСС влязлото в сила съдебно решение на ВАС не означава нищо и няма никаква гаранция, че дори върховната съдебна инстанция в административното правосъдие може да ги мотивира да изпълнят закона. Притесненията от тези актове на ПК на ВСС се отразили на здравето й, както и на отношенията й с близките. След всяко съдебно решение отказът на ПК на ВСС да я назначи, пораждало у нея разочарование и недоверие в институционалната способност за прилагане на закона. След всеки отказ на ПК на ВСС имало публикации в специализирани правни сайтове, съпроводени с недоброжелателни коментари, включително относно професионалните й качества. Освен това много от колеги й правили различни предположения за изначална липса на основания за назначаване, което допълнително я стресирало и й създало множество негативни емоции. Отказите на ПК на ВСС да я назначи, особено вторият след влязлото в сила съдебно решение, били проява на крещяща безпринципност и негативно лично отношение към нея и тотално я извадили от равновесие — станала необщителна и затворена с колегите си, както и сприхава и раздразнителна с хората от семейство й.

С уточнителна молба уточнява, че начинът за формиране на претендираната сума за обезщетение на имуществени вреди от 15 000 евро е сбора от разликата между всяко месечно възнаграждение, получено като прокурор в СГП и възнаграждението на прокурор във ВКП за целия процесен период от 06.03.2024 г. до 23.03.2026 г., с изключение на периода, през който е била командирована във ВКП и е получавала възнаграждение на прокурор във ВКП. Неимуществени вреди в размер на 3 000 евро претендира от момента на първия отказ за назначаване - 06.03.2024 г. до момента на назначаването й - 23.03.2026 г. Моли за осъждане на ответника.

Ответникът, Висшия съдебен съвет, чрез процесуалния си представител юк А., е депозирал отговор на исковата молба, с който я оспорва като неоснователна. Считат, че не се установяват всички елементи от фактическия състав на чл. 1, ал.1 ЗОДОВ относно претендираните имуществени и неимуществени вреди. Оспорва претенцията за неимуществени вреди, като твърди, че неправилно е определен началният момент на процесния период – 06.03.2024 г. Отказът за назначаване на длъжност не предполага стабилитет на акта, от който се черпят времеви граници за периода. Съгласно т. 4 от ТР № 3/22.04.2004 г. на ОСГК на ВКС по т.д. № 3/2004г., обезщетение за вреди от незаконни административни актове, може да се иска след тяхната отмяна с решение на съда, като унищожаеми, а при нищожните - с констатиране на нищожността в самия процес по обезщетяване на вредите. В конкретния случай предмет на съдебните решения, от които ищеца черпи права, е административен акт за отказ от назначаване

на съответна длъжност, а не изискуемо притезание, което съгласно легалната правна дефиниция е правна възможност на кредитора да изиска изпълнение на задължение от длъжника, тъй като е настъпил падежа. В случая, назначаването на длъжността прокурор във ВКП изключва понятието пропуснатата полза, имащо своя паричен еквивалент, тъй като е бъдещо несигурно събитие и доказва липса на причинно-следствена връзка между отменения акт и търсената обезвреда. Твърди, че спорен съдебната практика не се гарантира сигурно кариерно израстване на магистрата, това се осъществява в конкурсна процедура, с разписани правила и не може да се обвърже със задължителност при назначаване. Това именно доказва липсата на причинно-следствена връзка между сигурността в повишаването в длъжност и разликата в трудовото възнаграждение. По отношение на претенцията за неимуществени вреди твърди, че е направено волеизявление за страдание, като не е конкретизиран вида му, произхода му, период на настъпването му, като едновременно с това не може да се направи причинно- следствена връзка между твърдените понесени страдания от ищцата и взетото решение на ВСС за неназначаването на длъжността прокурор във ВКП. Психическите терзания и стрес са телеграфно изброени, без да се посочва дата на възникването им, нито вид на страданието (психическо, физическо, емоционално). Следва да се отчете обстоятелството, че „дистанцирането от колеги и приятели” е твърдение на ищеца, което може да е резултат от негово лично решение, продиктувало от проблеми със семеен, социален и друг характер, така и от решение за доброволна социална дистанция, чийто ефект е недоказан към настоящият момент, както във връзка с установяване на увреждащите действия, така и по отношение на въздействието им върху личността, състоянието и начина, по който същите са се отразили върху ищцата. Няма посочени конкретни оплаквания от неимуществен характер, нито конкретни здравословни такива, които да обосновават обезщетяването им. Към исковата молба не са приложени никакви доказателства, от които да се установи по какъв начин неблагоприятните според ищцата последствия, са се отразили върху психическото й и здравословно състояние в резултат на отменениият акт на ВСС. Алтернативно, в случай, че претенцията за неимуществени вреди бъди приета за основателна, прави възражение за нейното редуциране, тъй като размера на иска е прекомерен и необоснован. Твърди, че не са налице всички кумулативно изискуеми предпоставки на закона за уважаване на предявения иск за неимуществени вреди. Моли за отхвърляне на иска.

- правна квалификация - предявения иск са с правно основание чл. 4, вр. чл.1 ЗОДОВ.
- права и обстоятелства, които се признават и които не се нуждаят от доказване – наличието на отменени като незаконосъобразни три индивидуални административни акта – мълчалив отказ по подадено заявление вх. № ВСС- 718/15.01.2024 г. за назначаване по реда на чл. 193, ал.6 ЗСВ по проведения конкурс във Върховна административна прокуратура, изричен отказ за назначаване по реда на чл. 193, ал.6 ЗСВ по подадено заявление вх. № ВСС-718/15.01.2024 г., обективиран в решение по т.5.4/06.03.2024 г. от протокол № 9 от заседание на ПК на ВСС и решение по т.1.4 от заседание на ПК на ВСС, по протокол №27/30.07.2025 г., с което не назначава, на основание чл. 193, ал. 6 ЗСВ, ищцата на длъжност „прокурор“ във Върховната прокуратура.
Съдът РАЗПРЕДЕЛЯ доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти, както следва :
В доказателствена тежест на ищеца е да докаже настъпването на претендираните имуществени вреди от отменените като незаконосъобразни индивидуални административни актове, изразяващи се в пропуснати ползи, а именно пропуска да получи по-висок размер на трудово възнаграждение за периода, за който твърди.
Следва да докаже настъпването на неимуществените вреди, а именно, че е претърпяла преживян

стрес, отразил се на здравето на ищцата, намаляване на самочувствието и професионалното удовлетворение и др., за периода от 06.03.2024 г. до 23.03.2026 г.
Следва да докаже и причинна връзка между постановените незаконосъобразни актове от ответника и настъпилия вредоносен резултат, изразяващ се в реална финансова загуба и неимуществени вреди, както и исковите си претенции по размер.
Ответникът следва да докаже, че е обезщетил имуществена вреда, която ищеца претендира, преди подаване на исковата молба.
Всяка страна носи доказателствена тежест да установи своите твърдения и възражения.
- факти и обстоятелства, за които не се представят доказателства – няма такива;

ПРИЕМА И ПРИЛАГА приложените към исковата молба и отговора на същата писмени документи.
ДА СЕ ИЗИСКАТ за послужване от ВАС адм.д. № 3072/2024 г., № 8011/2025 г. и двете по описа на ВАС.
ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищцата за изискване от ВАС адм.д. № 38/2026 г. по описа на ВАС.
ДОПУСКА при режим на довеждане, поисканите от ищеца двама свидетели, които да бъдат доведени в първото по делото съдебно заседание.
ДОПУСКА изготвянето на съдебно-счетоводна експертиза, вещото лице по която да отговори на следните въпроси:
Какви са елементите и размера на трудовото възнаграждение на прокурор в СГП и ВП /основно възнаграждение, ранг, трудов стаж и др./.
Какъв е размера на получаваното от А. Т. трудово възнаграждение за периода от 06.03.2024 г. до 23.03.2026 г., в това число като прокурор в СГ и като прокурор във ВКП за периода от 06.03.2024 г .- 30.06.2024 г. и 01.04.2025 г.-30.09.2025 г., по месеци?
Какъв е размера на трудовото възнаграждение, което ищцата би получавала за посочения период /от 06.03.2024 г. до 23.03.2026 г./, в случай, че беше назначена като прокурор във ВАП с решение по т.5.4/06.03.2024 г. по протокол № 9 от заседание на ПК на ВСС?
НАЗНАЧАВА за вещо лице Г. А., Специалност: Счетоводна отчетност, Макроикономика – Управление на човешките ресурси, Съдебно-счетоводни експертизи, с адрес в [населено място], п.к.1612,[жк], [жилищен адрес]0, ап.78, тел. , , .
ОПРЕДЕЛЯ депозит за вещото лице в размер на 300 евро, вносим от ищцата в седмодневен срок от получаване на съобщението.
ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните, в седмодневен срок от получаване на съобщението да поставят допълнителни въпроси към вещото лице.
ВЕЩОТО ЛИЦЕ да се призове след внасяне на депозита.
НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание, което ще се проведе на 24.09.2026 г. от 10.30 часа, за която дата и час да се призоват страните на посочените по делото адреси.
За съдебното заседание да се призове Софийска градска прокуратура като контролираща страна.
ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение за насрочване, ведно с обективирания в него проект-доклад по делото, като им се укаже възможността най-късно в първото по делото заседание, да вземат становище по дадените указания и проекто - доклада по делото.
На ищеца да се връчи препис от отговора на исковата молба, ведно с приложените към нея доказателства.
Съдът УКАЗВА на страните, когато отсъстват повече от един месец от адреса, които са съобщили по делото или на който веднъж им е връчено съобщение, са длъжни да уведоми съда за новия си

адрес. Същото задължение има и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната. Съдът предупреждава страните, че при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще се прилагат към делото и ще се смятат за връчени.
ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: